

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

31 მაისი, 2012 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლო
სასამართლოს დასახელება
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა
მოსამართლე: ნანა კობახიძე

ზეპირი განხილვის გარეშე

კერძო საჩივრის ავტორი- ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივა“
მოწინააღმდეგე მხარე - საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაცია
დავის საგანი - სარჩელის დაუშვებლად ცნობა
გასაჩივრებული განჩინება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა
კოლეგიის 2012 წლის 20 თებერვლის განჩინება

საქმის გარემოებებთან დაკავშირებით გასაჩივრებული განჩინების დასკვნებზე მითითება

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2012 წლის 20
თებერვლის განჩინებით, ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას“ სარჩელზე, მოპასუხე
საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციის მიმართ, საჯარო ინფორმაციის გაცემის
დავალების თაობაზე, საქმის წარმოება შეწყდა დავის საგნის არარსებობის გამო.

სასამართლომ დაადგინა, რომ 2011 წლის 19 სექტემბერს, ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივამ“
საჯარო ინფორმაციის გაცემის შესახებ განცხადებით მიმართა საქართველოს პრეზიდენტის
ადმინისტრაციის საქმის წარმოებისა და საკადრო საკითხთა სამსახურის უფროსს.
განმცხადებელმა მოითხოვა საქართველოს პრეზიდენტის ყველა იმ განკარგულების ასლის
მისთვის გადაცემა, რომლებითაც ცვლილებები ან დამატებები შევიდა საქართველოს
პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი წესით საჯარო
ინფორმაციის გაუცემლობის შემდგომ, 2011 წლის 6 ოქტომბერს, ასოციაციამ „მწვანე
ალტერნატივა“, წარადგინა ადმინისტრაციული საჩივარი საქართველოს პრეზიდენტის
ადმინისტრაციის უფროსთან და მოითხოვა 2011 წლის 19 სექტემბრის განცხადებით
მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის გაცემა.

წარდგენილ ადმინისტრაციულ საჩივარზე ზემდგომ ადმინისტრაციულ ორგანოს რეაგირება არ მოუხდენია, რის გამოც ასოციაციამ „მწვანე ალტერნატივა“ 2011 წლის 24 ნოემბერს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიაში წარმოადგინა სარჩელი.

სასამართლომ მიუთითა, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საქართველოს ყოველ მოქალაქეს უფლება აქვს კანონით დადგენილი წესით გაეცნოს სახელმწიფო დაწესებულებებში მასზე არსებულ ინფორმაციას, აგრეთვე იქ არსებულ ოფიციალურ დოკუმენტებს, თუ ისინი არ შეიცავს სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 37-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ყველას აქვს უფლება მოითხოვოს საჯარო ინფორმაცია მისი ფიზიკური ფორმისა და შენახვის მდგომარეობის მიუხედავად და აირჩიოს საჯარო ინფორმაციის მიღების ფორმა, თუ იგი სხვადასხვა სახით არსებობს, აგრეთვე გაეცნოს ინფორმაციას დედანში. თუ არსებობს დედნის დაზიანების საფრთხე, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია, უზრუნველყოს ზედამხედველობის ქვეშ მისი გაცნობის შესაძლებლობა ან წარუდგინოს სათანადო წესით დამოწმებული ასლი.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ისეთი მოქმედების განხორციელების ან ისეთი მოქმედებისაგან თავის შეკავების მოთხოვნით, რომელიც არ გულისხმობს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას.

ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, სარჩელი დასაშვებია, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან რაიმე მოქმედებისაგან თავის შეკავება პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალური) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს.

სასამართლომ მიუთითა, რომ მოსარჩელე ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივა“ მოპასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოში წარდგენილი ადმინისტრაციული საჩივრით, საჯარო ინფორმაციის სახით ითხოვდა საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციის საქმისწარმოებისა და საკადრო საკითხთა სამსახურისათვის 2011 წლის 19 ოქტომბრის განცხადებით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის - პრეზიდენტის ყველა იმ განკარგულების ასლის გადაცემას, რომლებითაც ცვლილებები ან დამატებები შევიდა საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში. ამრიგად, მოპასუხე საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციისათვის საჯარო ინფორმაციის გაცემის დავალების შესახებ სასარჩელო მოთხოვნის სამართლებრივი საფუძველია საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლი, ვინაიდან სარჩელის წარმოდგენამდე ადმინისტრაციულმა ორგანომ არ განახორციელა ქმედება - არ გასცა მოსარჩელის მიერ გამოთხოვილი საჯარო ინფორმაცია.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ სასარჩელო განცხადების სასამართლო წესით განხილვის პროცესში - 2012 წლის 20 თებერვალს, მოსარჩელე მხარეს მოპასუხე მხარის

წარმომადგენლის მხრიდან გადაეცა საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 14 მაისის №323 განკარგულება, რომლითაც ცვლილება შევიდა „ქ. თბილისის, რუსთავისა და მცხეთის სასმელი წყლით მომარაგების გაუმჯობესების ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში, თუმცა საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში ცვლილების შეტანის შესახებ საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 14 მაისის №323 განკარგულების ერთდერთ დოკუმენტად არსებობის და შესაბამისად, გამოთხოვილი საჯარო ინფორმაციის გაცემით დავის საგნის არარსებობის შესახებ მოპასუხე მხარის განმარტების მიუხედავად, მოსარჩელე მხარეს მიაჩნია, რომ არსებობს შესაბამისი ცვლილებების შეტანის შესახებ სხვა დოკუმენტებიც, რომლებიც მოპასუხე მხარეს მათთვის გადასაცემად არ წარმოუდგენია (იხ. სასამართლო სხდომის ოქმი).

ზემოაღნიშნულ მოსაზრებასთან დაკავშირებით, სასამართლომ განმარტა, რომ საჯარო ინფორმაციის გაცემის დავალების შესახებ მოსარჩელე მხარის მიერ მოპასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოში წარდგენილი განცხადების შინაარსით მოთხოვნილია პრეზიდენტის ყველა იმ განკარგულების ასლის მოსარჩელისათვის გადაცემა, რომლებითაც ცვლილებები ან/და დამატებები შევიდა საქართველოს პრეზიდენტის „ქ. თბილისის, რუსთავისა და მცხეთის სასმელი წყლით მომარაგების გაუმჯობესების ღონისძიებათა შესახებ“ 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში. განცხადების შინაარსით არ დგინდება ის გარემოება, რომ დაინტერესებული მხარისათვის ცნობილი იყო 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში შესული ცვლილებების რაოდენობა, მიღების თარიღები და რეკვიზიტები, რის გამოც, მოთხოვნა ატარებდა ზოგად ხასიათს და გულისხმობდა ადმინისტრაციული ორგანოს მხრიდან ქმედების განხორციელების ვალდებულებას მხოლოდ მის მიერ მოძიებული შესაბამისი ინფორმაციის არსებობის შემთხვევაში.

ამრიგად, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ დაინტერესებულ მხარეს - ასოციაცია „შწვანე ალტერნატივას“ საჯარო ინფორმაციის გაცემის შესახებ ადმინისტრაციულ ორგანოში წარდგენილ განცხადებაში არ მიუთითებია უდავოდ რაიმე დოკუმენტის არსებობისა და აღნიშნულის მისთვის გადაცემის თაობაზე, შესაბამისად, მოსარჩელე მხარის მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემული განმარტება იმის თაობაზე, რომ მისთვის ცნობილია ზემოაღნიშნულ განკარგულებაში სხვა ცვლილებების არსებობის თაობაზეც, არ არის შესაბამისობაში ადმინისტრაციულ ორგანოში წარდგენილი საჩივრის შინაარსთან, რომელზე რეაგირების არარსებობის გამოც იქნა აღძრული სარჩელი.

სასამართლოს მითითებით სასამართლო სხდომაზე გამოცხადებულმა მოპასუხე მხარის წარმომადგენელმა თავისი განმარტებით დაადასტურა, რომ მოსარჩელისათვის გადაცემული დოკუმენტის - „ქ. თბილისის, რუსთავისა და მცხეთის სასმელი წყლით მომარაგების გაუმჯობესების ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში ცვლილებებისა და დამატებების შეტანის შესახებ“ საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 14 მაისის №323 განკარგულების გარდა მასთან საჯარო ინფორმაციის სახით არ არის დაცული სხვა დოკუმენტი, რომლითაც ცვლილება შევიდა საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში, ამასთან, მოსარჩელე მხარის განმარტება სხვა დოკუმენტების არსებობის შესაძლებლობის თაობაზე, სასამართლოს არ უქმნის მოპასუხე მხარის მიერ მოთხოვნილი ინფორმაციის სრულად

გაუცემლობის დასაბუთებულ ვარაუდს და შესაბამისად, მისთვის ქმედების განხორციელების დავალებაზე მსჯელობის საფუძველს.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოსარჩელე მხარისათვის გადაცემული საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 14 მაისის №323 განკარგულების გარდა საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში ცვლილებებისა და დამატებების შეტანის შესახებ სხვა დოკუმენტის მასთან დაცვის შესახებ მოპასუხე მხარის განმარტება, საკმარისად უნდა იქნეს მიჩნეული გადაცემული დოკუმენტით მოსარჩელის მოთხოვნის დაკმაყოფილების შესახებ გარემოების დადგენილად ცნობისათვის.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 272-ე მუხლის ა' პუნქტზე და მიიჩნია, რომ მოპასუხემ განახორციელა მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი ქმედება - სრულად გასცა მის ხელთ არსებული საჯარო ინფორმაცია, რის გამოც სახეზეა დავის საგნის არარსებობის გამო, საქმის წარმოების შეწყვეტის საფუძველი.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2012 წლის 20 თებერვლის განჩინება ასოციაციამ „მწვანე ალტერნატივა“ გაასაჩივრა კერძო საჩივრით და მოითხოვა მისი გაუქმება შემდეგ გარემოებათა გამო:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2012 წლის 20 თებერვლის განჩინებით, ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას“ სარჩელზე, მოპასუხე საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციის მიმართ, საჯარო ინფორმაციის გაცემის დავალების თაობაზე საქმის წარმოება შეწყდა დავის საგნის არარსებობის გამო. სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოსარჩელე მხარისათვის გადაცემული საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 14 მაისის №323 განკარგულების გარდა, საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში ცვლილებებისა და დამატებების შეტანის შესახებ სხვა დოკუმენტის მასთან დაცვის შესახებ მოპასუხე მხარის განმარტება, საკმარისია გადაცემული დოკუმენტის მოსარჩელის მოთხოვნის დაკმაყოფილების შესახებ გარემოების დადგენილად ცნობისათვის, რომ მოსარჩელე მხარის განმარტება სხვა დოკუმენტების არსებობის შესაძლებლობის თაობაზე სასამართლოს არ უქმნის მოპასუხე მხარის მიერ მოთხოვნილი ინფორმაციის სრულად გაუცემლობის დასაბუთებულ ვარაუდს და შესაბამისად, მისთვის ქმედების განხორციელების დავალებაზე მსჯელობის საფუძველს.

კერძო საჩივრის ავტორის მოსაზრებით, აღნიშნული განჩინებით დაირღვა „ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის“ ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტი.

აღნიშნული საერთაშორისო აქტით განმტკიცებული სამართლიანი სასამართლოს უფლება გულისხმობს სასამართლოს ვალდებულებას, დაასაბუთოს მის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება. პროცესის მონაწილეებისათვის, ისევე როგორც საზოგადოებისათვის, ნათელი უნდა იყოს განსჯის ის პროცესი, რომელიც სასამართლომ გაიარა კონკრეტული გადაწყვეტილების მიღებამდე. გადაწყვეტილებაში ასახული უნდა იყოს სასამართლოს მოსაზრებები და სამართლებრივი დასკვნები, რომლებმაც დავის სწორედ ამგვარი გადაწყვეტა გამოიწვია. სასამართლო დაცვის უფლების განხორციელება უნდა იყოს სრული, რაც

საჩივრის ავტორის მითითებით აღნიშნულის საწინააღმდეგოდ სასამართლომ ისე შეწყვიტა საქმის წარმოება დავის საგნის არ არსებობის გამო, რომ ამ გადაწყვეტილების საფუძველად მხოლოდ მოპასუხის განმარტება გაიზიარა, რომელიც არ ეფუძნება არანაირ წერილობით მტკიცებულებას, ამდენად საჩივრის ავტორის მითითებით სასამართლომ დაარღვია სსსკ-ის 102-ე მუხლის მოთხოვნები.

კერძო საჩივრის ავტორის მითითებით საქართველოს პერზიდენტის 2008 წლის 14 მაისი №323 განკარგულება მოსარჩელეს ჩაჰბარდა 2012 წლის 20 თებერვალს 13 საათზე, ანუ სასამართლო სხდომამდე ერთი საათით ადრე. მიუხედავად ამისა, სასამართლომ არ გაითვალისწინა მხარის შუამდგომლობა საქმის განხილვის გადადების შესახებ გონივრული ვადით, რათა მას მისცემოდა შესაძლებლობა შეესწავლა ზემოაღნიშნული აქტი და დამატებით წარმოედგინა მოსაზრებები და შესაბამისი მტკიცებულებები. აღნიშნულით უხეშად დაირღვა მოსარჩელის საპროცესო უფლებები.

გასაჩივრებული განჩინების უცვლელად დატოვების დასაბუთება

სააპელაციო პალატა გაეცნო კერძო საჩივარს და საქმის მასალებს მიაჩნია, რომ იგი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 420-ე მუხლის თანახმად, კერძო საჩივრების განხილვა ზემდგომ სასამართლოებში წარმოებს შესაბამისად ამ სასამართლოებისათვის გათვალისწინებული წესების დაცვით.

ამავე კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, თუ სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

სააპელაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლომ საქმე განიხილა უხეში საპროცესო დარღვევების გარეშე, ამასთან, სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და არსებითად სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ. შესაბამისად, სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით და დამატებით მიუთითებს:

დადგენილია, რომ 2011 წლის 19 სექტემბერს ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივამ“ საჯარო ინფორმაციის გაცემის შესახებ განცხადებით მიმართა საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციის საქმის წარმოებისა და საკადრო საკითხთა სამსახურის უფროსს. განმცხადებელმა მოითხოვა საქართველოს პრეზიდენტის ყველა იმ განკარგულების ასლის მისთვის გადაცემა, რომლებითაც ცვლილებები ან დამატებები შევიდა საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში რამაც გამოიწვია საქართველოს მთავრობას, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს, ქ. თბილისის მთავრობასა და შპს „მალტიპლექს ენერჯი ლიმიტედს“ შორის, 2008 წლის 14 მაისს, დადებულ ხელშეკრულებაში ცვლილებები.

დადგენილია, რომ განმცხადებელს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით განსაზღვრულ დროში მოთხოვნილი ინფორმაცია არ მიუღია.

საქმის მასალების თანახმად ირკვევა, რომ 2012 წლის 20 თებერვალს გამართულ სასამართლო სხდომაზე, მოსარჩელე მხარეს ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას“ მოპასუხე საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციის მიერ გადაეცა საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 14 მაისის №323 განკარგულება, რითაც ცვლილება შევიდა „ქ. თბილისის, რუსთავისა და მცხეთის სასმელი წყლით მომარაგების გაუმჯობესების ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს პრეზიდენტის 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში.

პალატა მიიჩნევს, რომ საქმეში არსებული მასალებით არ დასტურდება ის გარემოება, რომ ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას“ მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაცია საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციის მიერ არ გაცემულა სრულყოფილად.

პალატა მიუთითებს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საქართველოს ყოველ მოქალაქეს უფლება აქვს კანონით დადგენილი წესით გაეცნოს სახელმწიფო დაწესებულებებში მასზე არსებულ ინფორმაციას, აგრეთვე იქ არსებულ ოფიციალურ დოკუმენტებს, თუ ისინი არ შეიცავს სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 37-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ყველას აქვს უფლება მოითხოვოს საჯარო ინფორმაცია მისი ფიზიკური ფორმისა და შენახვის მდგომარეობის მიუხედავად და აირჩიოს საჯარო ინფორმაციის მიღების ფორმა, თუ იგი სხვადასხვა სახით არსებობს, აგრეთვე გაეცნოს ინფორმაციას დედანში. თუ არსებობს დედნის დაზიანების საფრთხე, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია, უზრუნველყოს ზედამხედველობის ქვეშ მისი გაცნობის შესაძლებლობა ან წარუდგინოს სათანადო წესით დამოწმებული ასლი.

პალატა განმარტავს, რომ საპროცესო კანონმდებლობა სარჩელის იურიდიული ინტერესის გამართლების შესაძლებლობას უკავშირებს ასეთი შესაძლებლობების იურიდიულად დადასტურებულ ფაქტებს. მოცემულ შემთხვევაში როგორც ზემოთ აღინიშნა მოსარჩელე მხარე ვერ უთითებს წყაროს, საიდანაც დასტურდება ინფორმაცია მიუღებელი სხვა განკარგულებების არსებობის შესახებ და შესაბამისად, ვერ ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ

საქართველოს პრეზიდენტის მიერ გარდა 2008 წლის 14 მაისის №323 განკარგულებისა ცვლილებები 2008 წლის 10 აპრილის №245 განკარგულებაში შევიდა ასევე სხვა განკარგულებებითაც.

ზემოთ მითითებული მსჯელობიდან გამომდინარე, პალატა არ იზიარებს კერძო საჩივრის ავტორის არგუმენტებს გასაჩივრებული განჩინების გაუქმების და სარჩელის არსებითად განხილვის მართებულობაზე და მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 272-ე მუხლის ა' პუნქტის შესაბამისად, სწორად შეწყვიტა სარჩელზე წარმოება, დავის საგნის არ არსებობის გამო.

ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-12, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე, 419-ე-420-ე მუხლებით

და ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას“ კერძო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2012 წლის 20 თებრვლის განჩინება;
3. განჩინება არ საჩივრდება.

მოსამართლე:

ნ. ჯიჯია

ნანა კობახიძე

*07 ე. ხუციანელი
თბილისი - მსსს.*